

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 2633 Pl.

Miron,

din îndurarea lui Dumneșeu arhidieceș al bisericeii ortodoxe în Transilvania, și metropolit al românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Iubitului cler și popor al arhidieceșei Nostre transilvane; iubișilor și onorabiliilor deputați la sinodul arhidieceșan: dar și milă dela Dumneșeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Christos!

Escelența Sa domnul ministru regesc ungaric de culte și instrucțiune publică, ni-a notificat prin emisul seu din 4 Maiu a. c. Nr. 16013 rezoluțiunea preainaltă din 20 Aprile a. c. ce a urmat la preamilita representațiune consistorială din 28 Ianuaru a. c. Nr. 621 Pl. asternută Maiestatei Sale cesaree și apostolico-regesci, preagrațiosului nostru monarch, în cestiunea ajutoriului de stat menit pentru preoțiimea noastră arhidieceșană.

Ponderositatea acestei rezoluțiuni preainalte și situațiunea de tot gravă, în carea se află pusă biserica noastră și în special clerul arhidieceșan față cu ajutoriul de stat, reclamă cu urgență întrunirea sinodului nostru arhidieceșan, pentru ca acela, ca unicul competent, să pronunțe cuvântul final din partea bisericeii în stadiul mai nou al acestei afaceri.

Deci pe baza statutului organic §§. 89 și 90, convocăm și prin aceasta declarăm de convocat sinodul arhidieceșei noastre transilvane la o sesiune estraordinară pe **Martii în septemăna a treia după Busalii, adecă pe 4 Iunie vechiu a. c. la 9 oare antemeridiane**, în biserica catedrală din cetatea Sibiu.

Avem firma speranță, că onorabilii deputați sinodali, petrunși de însemnătatea și importanța afacerii din cestiune, vor grăbi a participa la acest sinod estraordinar, și, considerând mijloacele materiale foarte mărginite, de cari dispune spre acest scop arhidieceșan, vor face aceasta fără a conta de astădată la rebonificarea speselor pentru sesiunea estraordinară, carea probabil nu va ține mai mult ca două zile.

Sibiu, din ședința plenară a consistoriului arhidieceșan, ținută la 20 Maiu, 1885.

Miron Romanul m. p.

Revista politică.

România este în jale. Tatăl regelui Carol, principele Anton de Hohenzollern a răposat Mercuri dimineața la 10 oare.

Augustii suverani ai României, încă săptămăna trecută au mers la Sigmaringen spre a îndulci cu prezența lor momentele din urmă ale augustului lor părinte.

Diarul „Voința Națională” numărul de Joi a eșit încadrat în negru, și ne aduce între altele următoarele date din viața repausatului:

Carol Anton Ioachim Zeferin Frederic Meinrad principe de Hohenzollern, burgrav de Nürenberg, conte de Sigmaringen și Veringen, conte de Berg, senior de Heigerloh, etc., născut la 7 Septembrie (stil nou) 1811, în palatul dela Krauchenvies lângă Sigmaringen, capitala principatului Hohenzollern-Sigmaringen, este fiul unic al principelui Carol Anton Frederic de Hohenzollern-Sigmaringen și al principesei Antoaneta Maria de Murat.

După abdicarea părintelui seu, principele Anton ocupă tronul principatului în ziua de 27 August 1848, și ducând după aceea, la 7 Decembre 1849, cedă țara sa regelui Prusiei, șef al întregii case de Hohenzollern. La 20 Martie 1850 primi titlul de *Alteță*, cu toate prerogativele unui principe al casei regale prusiane, și la 29 Novembre 1849 obțină gradul de major-general în armata prusiană, funcțiune ce principele o ocupa în armata ducatului de Baden încă dela 1834.

La 17 Aprilie 1851 fu numit comandant al brigădei a 12-a de infanterie și un an mai târziu, la 15 Aprilie 1852, deveni comandant al diviziunii a 14-a din Düsseldorf.

Ca resplată a meritelor sale militare, principele fu înaintat în ziua de 22 Martie anul 1853 la rangul de locotenent general.

La 1854 el fu trimis la Paris pentru a protesta contra războiului din Crimeea; la 5 Novembre 1858 deveni președinte al ministerului liberal prusian; la 2 Decembre același an fu chemat în consiliul de Stat și la 31 Maiu 1859 fu numit general de infanterie.

Cu ocașiunea sêrbărei încoronării din Königsberg primi la 18 Octombre 1861, titlul de „*Alteță Regală*”.

În luna Martie anul 1862 demisionă din președința ministerului, din cauza principiilor sale contrare în cestiunea anecșării Schleswig-Holsteinului, căci principele Carol Anton era un apărător sincer

al drepturilor naționale și în genere al tuturor asuprișilor.

La 17 Martie 1863 deveni guvernor militar al provinciilor Rinului și Vestfaliei, funcțiune din care demisionă în anul 1871.

De atunci locuia mai mult în palatul din Sigmaringen, unde a fundat unul din cele mai avute muzee istorice și artistice din Germania, petrecând din când în când și la Krauchenvies și Weinburg.

Principele Carol Anton a fost vice-președintele consiliului superior militar și șeful regimentului I de infanterie din Magdenburg Nr. 26.

La 21 Octombre 1834 el s'a căsătorit cu principesa Iosefina de Baden și din această însoțire a avut 6 copii, și anume pe:

Principele moștenitor Leopold, la 22 Septembrie 1835, locotenent general prusian a cărui candidatură la tronul spaniol a fost pusă în 1870 și care a murit în războiul franco-german.

Principesa Stefania, născută la 15 Iuliu 1837, care a murit la 17 Iuliu 1859 ca consoartă a regelui Portugaliei Don Pedro V.

Carol, regele României.

Principele Anton, născut la 7 Octombre și mort la 5 August 1866 în urma rănei primite în bătălia dela Königgrätz.

Principele Frederic, născut la 25 Iunie 1843, general prusian, și pe

Principesa Maria, născută la 17 Novembre 1845 soția contelui Filip de Flandra.

La 21 Octombre 1859, Augusta păreche princiară sêrbă nunta de argint sau a 25 aniversare a cununii lor și acum opt luni, la 21 Octombre 1884 avu loc nunta lor de aur sau a 50-a aniversare; în ambele aceste ocașiuni atât poporul din principatul Hohenzollern cât și familia regală prusiană împreună cu multe alte case suverane din Europa și-au manifestat în mod strălucit simțemintele lor de iubire și de venerațiune către nobilii jubiliari, ale căror calități în adevăr rare și distinse vor forma totdeauna un model de virtute princiară, coroana lor cea mai frumoasă și mai neperitoare.

Un porro tractatur. *)

De sub Frumoasa, Maiu 1885.

Este acum o lună de zile, decând un vrednic „preot ortodox” a sulevat în ospitalele coloane

*) Publicăm și vederile Onorabilului nostru conlucrător în via Domnului, și le publicăm în deplină convingere, că ele folosesc causei comune. Red.

FOIȚA.

Curierul Literar.

Sumăriu: Studiele biografice; răspunsurile ce se observă adesea în asemenea studii. Esemple: E. Amiel. Juste-Lipse (Paris 1884); De ce asemenea neajunsuri? — Charles Dejob; Marc-Antoine Muret; Ion Negre; Gheorghe Asachi; Ang. Demetrescu; Bolintineanu. (Incheiere.)

Dacă chiar d-sa va fi acel adevărat biograf care va fi sê vină, atunci suntem siguri că, în schimbul altor amănunte ce ne va da asupra lui Gheorghe Asachi, cetitorii sei nu-l vor învinovăți de loc dacă va scoate din biografia lui Asachi „starea culturai naționale dela colonizare (!) și până la epoca lui Vasile Lupu și Matei Basarab, 1630”; ba încă, pușini vor fi aceia care vor găsi cu cale sê țină de rēu pe biograf că a eliminat din biografia lui Asachi „starea culturai naționale a românilor din epoca lui Vasile Lupu și Matei Basarab până la nascerea lui Gheorghe Asachi 1788.”

Știu că consciinciosul autor al biografiei ce studiam a pus aceste două mari capote la începutul lui „Gheorghe Asachi” credēnd că poate va fi și mai complet, că lucrarea sa va câștiga și mai mult. *Qui trop embrasse, mal étireint*, cu privire la credința că

va fi și mai complet; ear cu privire la câștigul ce ar fi fost sê rezultă pentru lucrare din adausul celor două capote streine de subiect, acest câștig e pagubă. *Trop de zèle! Trop de zèle!*

Și e cu atât mai de semnalat și de criticat acest zel al autorului lui „Gheorghe Asachi” cu cât el ar fi putut fi întrebuițat în culgererea și căutarea altor date, altor amănunte, altor isvoare, menite toate a lămuri și complecta în adevăratul înțeles viața și neobosita activitate a lui Gheorghe Asachi.

Nu cu „starea culturai naționale dela colonizare” s'ar putea adevări activitatea unuia din primii luptători ai sciinței române, ci cu însăși și faptele lui, cu scopurile ce l'a condus în sêvărșirea unor asemenea fapte, cu roadele ce ele a dat atunci și în urmă pentru Moldova și pentru copii ei.

Me aștept, am dreptul sê me aștept ca într'o biografă dela prima sau a doua pagină sê fac cunoscință cu eroul lucrărei. D. Charles Dejob în al seu *Marc Antoine Muret* de care vorbiam mai sus, deși consacră vr'o 495 de pagini studiului seu, totuși în primul capitol, în primul rënd, el începe cu „Marc-Antoniou Muret s'a născut la Muret, în 12 Aprile 1526, etc., etc...” Și după aceasta, Muret nu mai piere dinaintea ochilor cetitorului; interesul biografic merge crescēnd, ear autorul scie studiind rëndurile și numai pe Muret sê ne spună și ceea ce a înțeles în vremurile lui ideile oamenilor asup

greco-latine; dl Dejob însă nu s'a creșut dator a ne face tabele preste tabele de starea culturai în Franca înainte și după Muret și eu cred cu putere că bine a făcut.

De asemeni, mai săptămănilor trecute, dl Ang. Demetrescu într'o biografă a lui Bolintineanu, publicată în „Revista literară” din București, nu s'a creșut dator a ne face starea poesiei române, dela colonizare și până la Bolintineanu și a lui „Fata tēnăra pe patul morții” și apoi sê între obosit, ca și cetitorul, în adevărata biografă a poetului român, a „lebedei din Bolintim” cum i se dicea de nu sciu cine.

Nu; după câte-va rënduri, vr'o 80 de nu me înșel, de introducțiune privitoare însăși și ele tot la Bolintineanu și făcute așa încât sê aște în mod dramatic interesul cetitorului, dl Ang. Demetrescu într'a dreptul în biografia lui Bolintineanu și stabilesc printr'o strēnsă discuțiune cronologică data nascerei poetului.

Dacă dl Negre ar fi făcut tot astfel, incontestabil, lucrarea d-sale ar fi câștigat pe lângă meritele ce are astăzi și altele. Pe acestea le va avea de sigur, ear el e înarmat și cu alte materialuri,

Asachi

ale „Telegrafului Roman“ sub titlul „Cestiuni de rezolvat la Sinod“ o sumă de veritabile cestiuni de viață pentru poporul nostru și mai ales pentru preoții sei. — Șirele acestei scrieri ne spun lămurit, că ele au purces dintr'o inimă devotată, o inimă doioasă de bunăstarea neamului seu, ear urmările ni-a dovedit, că cestiunea au fost sēmēnță bună și a cădūt pre pământ bun, și earăși ni-a dovedit, că a fost sulevată la loc și la timp de supremă necesitate.

Interesul cel relativ mare, ce l'a escitat acel articol, confirmă două adevăruri:

Unul, că venerabilul „preot ort.“ în articolul seu nu a cestionat niscari fantasmagorii, ci a pus sub ochianul cercetărilor sale adevărate morhuri, cari subsapă trupina vieții poporului nostru. Morhuri vădute și simțite de toți, căți — avēnd mintea și inima la loc — se interesează și îi doare de soarta lui; de toți, căți sunt chemați și voiesc a-i ajuta.

Altul, că astăzi din mila Domnului avem o sumă de bărbați, în deosebi o frumoasă cunună de preoți sătesci, cari poședēnd calitățile de sus, sunt consci de chemarea lor; — priveghează cu ochii deschiși asupra turmei; — au calificațiunea de a putea ajuta și sunt firmi în voința, de a căuta mijloacele spre curmarea rēului:

a) Că interesul celor chemați s'a escitat în modul arătat;

b) că are dreptate „preotul ortodox“, când susține, că la noi esist morburile descrise;

c) că aceste morhuri întru adevăr sunt apte, de a ne ruina, dar nu sunt incurabile; și în fine;

d) că în linia primă biserica, în special preotul dela sat, este chemat și este în pozițiune, de a cerceta și vindeca rēul; — toate aceste le constată, între altele, cele două însuflețite cōrespondențe, ce au urmat rapid cestiunei sulate de vrednicul „preot ort.“ — Cōrespondența de pe „câmpul pânei, de B.“ și cea „de sub poalele Ciceului, de g. l.“...; tot obiecțiuni menite, a desvolta cauza, a ne lumina între noi și a indica mijloace folositoare.

Fiind eu de credință, că cestiunea încă nu este rezolvită, că ea nu este nici pe departe eshauriată; m'am decis, a contribui și eu la lămurirea lucrului, punēnd sub vederea celor chemați rezultatele cercetărilor mele asupra vieții poporului nostru. — Am dat acestor cercetări titlul de „porro tractatur“, pentru-că sum de firma credință, că aceasta materie mai are încă lipsă de lămuriri; — că lămuririle de sigur vor urma, și că — după ce ne vom fi lămurit — va fi venit timpul, ca să reasumăm, ce a rămas bun; acest bun teoretic să-l transplântăm în pracsă, va se dīcă, să ne apucăm de lucru.

Negutătorul cel bun pune pondul acțiunei sale pe cumpărare nu pe vinđare și dīce: „Deschideți ochii, când cumperi, că apoi la vinđare, poate vinde și un copil.“ Advocatul bun pune pondul pre piră, căci ea este basa procesului și dacă ea este motivată, și basată, în afacerile ulterioare se poate susține procesul și prin cancelistul. În sfirșit medicul bun — pe diagnosă. — Nu poți vindeca nici un rēu, al cărui cause, nu le cunosci.

Drept ce — și aici cu permisiunea onoraților confrăți, cari au scris mai înainte, diferesc de d-lor — eu m'am decis a pune cestiunea pe o basă mai largă, pe basa cercetării cauzelor esențiale ale rēului ce ne bântuesce; nimic înfricoșindu-ne de îndelungirea materiei, pe câtă vreme suntem siguri

crare care, de altmintrelea, chiar „Introducerea“ din fața schifei ce studiam ni-o promite cu temei.

Pe lângă observațiuni ce ni le sugeră cu privire la biografia lucrările de cari vorbirăm mai sus, vom mai adauge încă v'ro câte-va de un interes mai general, dar tot relative la studiile biografice.

La noi cât și în multe din biografiile streine, autorii par a uita că nici un alt gen de literatură, nici o altă din subdivisiunile istoriei — căci ce este altceva biografia de cât o subdivisiune, o codiță a istoriei — nici o alta, dīc, din subdivisiunile istoriei nu cere în alcătuirea ei mai multă viață, mai multă mișcare. Învețatul, poetul, căpitanul ce biografiezi trebuie să se presinte cetitorului muncind și luptând ca și cum făcea în viața lui. De aci trebuința așa numitei inscenării a evenimentelor, a vieții ce-luia ce biografiezi. — Vr'o câte-va din notițele biografice ce se cetesc ca discursuri de recepțiune la Academia franceză din Paris de cătră noii academicieni sunt modele de biografii inscenate, vii, vorbitoare, pline de aceeași febrilă mișcare care a domnit și în viața fostului academician. Anecdotele, descrițiunea pitorească a societății, a debutat și a

de ospitalitatea „Telegrafului“ nostru și pe dată ce am constatat cu toții necesitatea și momentuositatea cauzei.

Cari sunt dar cauzele decădinței morale și materiale la noi preoții și la poporul nostru, și ce ar trebui să facă biserica de sus (corporațiunile noastre autoritative, congresul, sinodul, consistoriul) și biserica de jos (comunele parohiale, preoții...) ca să ne mântuim de rēu?!

Mare întrebare mi-am pus, cu una cu două nu voi putea răspunde la ea, pentru că numărul cauzelor acelora este legheon... Că bea românul rachiu jidovesc, — asta nu e cauză, ci este rezultat al decădinței. Causa trebuie căutată în întrebarea: De ce-i este viața românului atât de ticăloasă, încât el bea rachiu jidovesc; de ce este el dispus a bea rachiu?... Pentru că el este necult, nu scie nimic din igihienă, nu scie nimic din gospodărie. El nu scie igihiena, nici gospodărie, el e necult, pentru că nimeni nu l'a cultivat. Nu l'a cultivat, pentru că nu are scoli nici preoți de aceia, cari cultivează. Scoli și preoți de aceia nu are, pentru că..... pentru că ori legile respective nu sunt bune, ori nu se esecută bine — cu un cuvēt, pentru că noi nu ne-am făcut astfel de scoli, nici astfel de biserici.

Dar preotul?! De ce bea și preotul rachiu jidovesc?... Toată lumea scie, că aceleași cauze au același efect. Preotul bea și el rachiu simplu, pentru că și starea sa materială și culturală este mai asemenea cu a poporului. Care bea nu cunoasce și nu poate să cunoască beuturi mai bune, pentru că nu le are. Care bea nu cunoasce și nu poate să cunoască alt mod de viață, decât acel ticălos, care consistă întru a-și căuta mângăierea în beutura de rachiu, cu un cuvēt și viața preotului, ca și a poporului este atât de ticăloasă, încât trebe să bea, fiindcă bea, rachiu. Vedem dar, că beutura nu este cauză, ci este rezultat al unui alt ce.

Nu-i vorbă; nu noi purtăm toată vina acestei situațiuni. — 90% din aceasta vină cad pre jugul aspru, ce la purtat românul din veacuri pre grumazii sei.... Noi scim cât de liberi suntem chiar și astăzi, dar aci — ca să nu ne confundăm — dīcem: Nu putem ajuta... Ne-am propus a cerceta cauzele, care sunt întru noi și a căror vindecare atárnă dela noi.... Mai mult nu!.....

Vina rachiuului ce-l bem și al stărei rele, în care ne aflăm, zace mai afund, zace — are dreptate proverbul german: „Der Mensch ist seines Glückes Schmied“ — în noi înșine, în caracterul nostru horopsit, firesce, și corupt de asprimea și împilările veacurilor. Da, noi suntem astăzi prea puțin dispuși a ne însufleți pentru ce este bun, nobil și frumos. Avem în sânge dispoziția cătră ce e netrebnic, mic și vulgar. Suntem slab dispuși a disprețui și cu acest dispreț moral a isgoni dintre noi pre cei rei și faptele lor. Nu premii și nu primim cu destulă însuflețire cele bune; ma cu naturelul nostru pismăteret abia le putem suferi, prin urmare nici nu lăpēdam dela noi cu destul dispreț pre cele rele.

Este vechiul adevăr: „Pe voi ve nimiciră a pimei rēutate“.... Cu un cuvēt noi suntem ceea-ce au fost strămoșii nostri pe timpul decădinței, când le dīcea lor Cato: „Inter bonos et malos discrimen nullum, omnia virtutis praemia ambitio possidet“.... Prea puțin ambițioși pe virtuți și mai virtos prea puțin ambițioși pe virtuțile aceste două: onestitate și laboare. La noi este destul, ca cineva

ci a unui colț din trecut, a unei părți din istoria generală a unei epoce.

Astfel, fură notițele biografice consacrate de dl Jules Simion la Academia de inscripțiuni vietei lui Guizot, lui Thiers, dlui de Rémusat; astfel aceea făcută de dl Ernest Legeuvé asupra lui Nepomucène Lemercier la Academia franceză, și tot astfel, în unele din părțile sale, notița cetită mai dīle trecute la Academia de medicină din Paris de dl Dr. prof. Béclard asupra vieții și lucrărilor nemuritorului Claude Bernard.

Tot astfel am voi să ni se presinte și biografiile bătrânilor luptători ai sciinței, ai artelor, ai istoriei contimpurane române. Bogăția de amēnunte, plan bine otărit în espunerea subiectului; anecdote tipice și bine inscenate și în fine, pētrundēnd, înviorând și... vivificând biografia acel curent de viață, de febrilă mișcare pomenit mai sus — acestea ar fi să fie însușirile de căpeteniă ale biografiei române din istoria noastră contimporană, — cu atât mai mult și cu atât mai lesne cu cât, în ceea ce privește curentul de viață și intețită mișcare, existența lui ni-e adevărită de multimea și de intensitatea manifestărilor și încercărilor de tot soiul cu cari ne-am îndeleticit până acum.

Nimeni nu va dīce că până-acum n'am manifestat încercat multe și îndestul! Gion.

„Romanul.“

să fie făcut câteva parale, o calească bater de 2 cai, și omul de poziție și de îngânfare este gata... de, cum?! întrebăm prea puțin... Noi ne aflăm într'un stadiu de mare slăbiciune morală. Eu l-ași numi cu nedreptul stadiul decădinței, pentru că noi, nefiind mari din veacuri, nu am avut de unde cădea. Dar stadiu de slăbiciune îl pot numi fără teamă, pentru că fiind noi de veacuri împilați, ne-am dat oare cum cu rēul, s'a timpit întru noi simțul de severitate în cele ale virtuților, — nu le mai scim prețui pe aceste cu destulă severitate. Ne-am dat a privi de lege, și ce nu este lege; de bun, ce nu este bun; de domn, tot ce poartă o buleandră.

Spiritul criticei reciproce pe basă morală s'a timpit cu totul întru noi. Între preoți acela este mai cinstit și fericit, care nu scoate nici o pulbere, id est, care, nesciind nimic, nu lucră nimic; dar nici nu critică nimic. De-l belesce cineva, el nu sbiară, ci belesce și el pe alții, eventual mai prosti ca el. Au nu suferim noi încă și astăzi pe popii pascălitori, pe acești îndobitocitori ai poporului nostru, pe aceasta rușine a neamului nostru înaintea streinilor cultivați, între noi? Și — au nu sunt acestia mai cinstiți oare-cum mai sfinți înaintea poporului, decât cei-ce se sbuciumă cu lunile, ca să scrie și să rostească o cuvētare folositoare, ori să colecteze spre scopuri culturale etc etc?...

Jos (la popor) acestia sunt cinstiți și sus?.... „Discrimen nullum.“

Aceste sunt trăsurile caracteristice, firul negru, ce transpunge întreagă viața noastră, întru cât ne-o cream și susținem noi de noi. Sunt începutul rēutării. Sunt acel ce, care a făcut pre Cesar Bolliac să esclameze în pessimismul seu: „Crescut în lanț și fără de simțire; Din jug s'a rupt Românul prea târziu.“....

Onorabilul „preot ort.“ pretinde, ca preoții să fie controlați în moravurile lor cu toată asprimea și încă de cătră însuși poporul. Ce urmări ar avea aceasta controlă, pot lăsa la judecata fie-cărui om, carele scie ce lucru gingaș este, a judeca om pre om și încă om inferior pre cel superior — în cele morale; — „Toată dreptatea noastră.“ — fiind în asta privință — „ca o tearfă lăpădată.“ Nu s'a învoit eu aceasta mesură nici cei doi mai sus numiți bărbați, cari au răspuns „preotului ort.“ nu me pot învoi nici eu. Din contră, eu dīc: Dacă pretindem dela preot învețătura și cultură, dacă pretindem, ca el cu energia convenită să lucreze pe terenul reformei culturale între popor; să desrădăceze abuzurile învechite și să transplanteze simțul de onestitate și ambițiunea pentru gospodărie, să lucreze pentru bunăstarea morală și materială a poporului; atunci trebuie nescimintit să-l emancipăm pre preotul din stadiul de cerșitorie și atárnarea dela popor, în care se află astăzi și să-l facem om independent.

Dependent absolut numai de lege și de opinia publică, ca și alți oameni de oficiu și ca mult învidiați preoți săseseci etc.

Preotul să facă și să diregă, dīc onoratul coleg „preot ort.“... Pe câtă vreme lipsesc unii corp condițiunile de viață, el nu poate via. Până când nu va fi cultură la preoți și sprigin de sus, puțin va putea face preotul. Până când se vor alege și se vor face preoții la noi în chipul cum se fac astăzi.

Până când nu vom crea preotului o pozițiune precisă și sigură, dar controlată cu severitate în cele ale împlinirii oficiului. Până când nu vom alege locul și persoanele, până când nu vom generalisa cultura și învețătura între candidații de preoție. Până când nu vom sterpi din rădăcină nepotismul, apoi cheltuelile și sicanăriile netrebnice, aviditatea și venalitatea de sus și de jos și mai virtos din mijlocul organismului nostru bisericesc. Până când ocuparea parohiei atárnă dela fata popii, ori a titorului, ori a primariului etc... Până când nu vom putea duce, cum duc sasii, pre candidații calificați ori în care parohie streină, fără a avea lipsă, de a ne uita la fata lui X sau Y; până atunci nu suntem maturi de constituțiunea noastră liberală și progrese nu vom putea face.

Aici, mi se pare a fi locul, unde să constatăm: Pentru-ce i-a fost cu puțință vrednicului paroh din Laslău, de a face conjurațiunea contra rachiuului cu poporeni sei?! Dīcem simplu, pentru-că preotul nu era din Laslău. Să fi fost din Laslău vedea d-lui cum îi respundea badea Ioan: „Ni tu mē! Cine să ne învețe pe noi să nu bem rachiu?! Popa ala, feciorul coldușului (n. b s'a coldușit până și-a învețat băiatul) Toader Budrală! Veđi Doamne!“ etc. etc....

Firesce: „Nu este prorocul necinstit, fără numai în patria sa, la moșia...“

Să revenim. Noi nu avem legi făcute și esecutate de noi și prin noi, decât cele bisericesci, și aceste?... Abstragem dela împregiurarea, că de aceste noi încă nu suntem maturi, dar și ele în sine sunt pline de ușițe, ce deschid cale largă relor constatate mai sus; — nepotismului, abuzului, arbi-

trului etc. .... și apoi le mai esecutează încă și un popor „Crescut în lanț” etc. ....

Drept-ce: Până când ori legile ca atari, ori esecutarea lor vor fi de așa, ca preotul trântor și ignorant să fie preferit inteligentului laborios; de așa, ca denariul sërmanului popor să fie dat drept stipendiu cumétrului, cuscrului, nepotului și vèrului, în loc de a fi dat studentului diligent și sërman; — va fi dat aderentului de clică — măcar și de ar avea o luncă cu 30 de mii fl. — ear nu genialului, sërmanului și diligentului student. Până când se va face atâta abus cu meritele pentru biserica și națiune. (!) Până când nu vom pune vergeaua criticei severe la spatele vieții noastre bisericesti: până atunci bisericesti nu ne vom îndrepta.

Până când noi ne vom arăta atât de nematuri la alegerile noastre, atât de nerecunoscători față de bărbații nostri de merit și de adevărata valoare și atât de ambițioși întru distingerea bunului de rău, încât alegem mulți metafleți, ear oamenii de virtute de onestitate și de veritabilă erudițiune — câți avem îi poți număra pe degete — rămân afară, căci nu coticăresc; până atunci suntem un popor „crescut în lanț și fără simțire” ....

Și în fine un pic de politică. Până când la noi vor putea exista clice, gazete și oameni fără de nici o valoare, cari jucându-se cu opinia publică română urmăresc interese particulare și trec totdeodată și de naționaliști mari, fără ca noi să-i cunoaștem după adevărata lor culoare și valoare; precând pe de altă parte gazetele serioase și pur românesci adorm; — până când noi vom fi facțioși întru nimicuri și nemernicii; — până atunci nu avem pretenția de a fi o națiune matură și deplin sănătoasă.

Constatat răul întru aceste, eată mijloacele, ce le recomand eu:

I. Poporul Român! Preoțime și inteligență! Unesce-ți toate forțele Tale întru îndreptarea caracterului, a ambițiunei Tale spre virtute. Distinge sever în casa Ta între virtute și ipocrisie. Cere de la organele ce trăiesc din spațiile Tale, ca să-ți reguleze în faptă, nu pe hârtie, treburile Tale. Crucerul teu să fie crutat și scutit de posibilitatea, de a se rătăci în busunare streine, ci să se aducă jertfă acolo, unde l-ai destinat Tu. Cere dela organele Tale să-ți dea astfel de dascăli și preoți, cari ei însuși știu carte, au cultură și nu beau rachiu, căci Tu numai dela aceia vei putea învăța carte, au cultură și a nu bea rachiu.

II. Mărite congres, sinod. etc.! Faceți pe preotul și învățătorul mai dependent de responsabilitatea oficiului, ca până acum! controlați cu severitate activitatea preotului, dar emancipați-l de umilirea, de a-și cere traiul vieții cu pascăluri s. a., prin care el singur prostesce poporul. Faceți legi bune și le esecutați bine. Dați respect legii ca lui Dumnezeu neviolabil. Nu lăsați ușițe în lege. Faceți deosebiri între viț și virtute: premiați-o pe ceașta și isgoniți cu dispreț pe acela.

Facă-se cei de sus exemple vii....

Vom reveni.

N. M.

Nicolae Manegut

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Făgăraș, ziua sf. Const. și Elena 1885 Onorate dle Redactor! Dispunând de puțin timp voi a vă raporta ceva despre zidirea și sfințirea biserice gr. or. a comunei vecine de dincolo de Olt preste deal Buholț, aparținătoare în cele politice comitatului Târnavei mare, ear în cele bisericesti tractului protopresbiteral Agnita.

Câți va ani mai înainte, poporul ortodocs din Buholț era vèdut și de și pe malul Oltului ridicând nășip ales pe căruțele de muncitor, pre care-l ducea cale de două oare pentru ridicarea casei lui Dșeu ce-și propuse a sèvrși. Numai puțin celalalt material, bradul dela munte, stejarul de pe dealuri și peatra din părănele noastre p'aci în abundență, laboriosul Buholțean întocmai ca furnica în mușunoiu și albina în cojnița sa, a știut să-l adune succesive pentru al da măiestrului sas care a clădit biserica.

Biserica nouă gr. or. din Buholț în proporțiune cu credincioșii ei e destul de spațioasă și pe deplin luminată lipsindui ferestrele timpului vechiu scunde și îmbrăcate în fer; asemenea nu e de observat nimic în ceea-ce privește înălțimea ei, fiindu-i ceriul destul de sus, frontul și sf. altar preste tot nimerit. Două erori însă îi atribui măiestrului sas la zidirea acestei biserice românesci, — una causată în internul bisericeii, alta la esternal ei. În lăuntrul bisericeii, zidul care desparte pre bărbați de femei e prea gros, și apoi și scund având în dreapta și stęnga numai câte o formă de fereastră pre cari se pot uita, așa că puțin dacă nu sunt femeile cu totul lipsite de a vedea frontul altariului și pre preot slugind; în afară turnul copert cu plev e în disproporție față cu păreții și coperișul, fiind acela

prelângă aceste puțin înalt și prea gros. Dacă nu am ști, că Buholțul e o comună curat românească, după turnul bisericeii acesteia judecând ai crede că-i săsească.

E timpul să scim alege și noi românii pre adevărații clăditori de biserice, să nu ne uităm că jertfim câte-va sute mai mult pentru un bun architect numai să ne scie esecuta pe deplin stilul în care se zidesc bisericile noastre.

Mijloacele material din cari s'a ridicat biserica aceasta a fost incurse din ajutorul de 400 fl. v. a. din fondul nemuritorului Șaguna, din colecte în archidieceșă și din ajutorul unor bărbați vrednici și buni credincioși ai parohiei Buholț precum: Gaina, proprietar în România, Vasile Chocia, bētrānului credincios al acestei biserice, care afară de ajutoarele în bani contribuite înainte la zidirea bisericeii, acum după ce a fost gata a mai cumpărat din caseta sa proprie clopotul mare pus în turnul cel nou al bisericeii. Mult a contribuit la sèvrșirea acestui op sfânt și episcopul Pepelea, credinciosul Clonțu, care a alergat în toate părți după ajutor întorcându-se ca și o albină încarcat, precum și toți ceialalți credincioși din Buholț cari astăzi se bucură.

Duminea tuturor sfinților a fost ziua destinată dela locurile mai înalte pentru sfințirea acestei biserice. Părintrle administrator-protopresbiteral M. O. D. Gregoriu Maier din Nocrichiu a alergat preste dealuri nu mai puțin ca șapte miluri spre a conduce acest act însemnat ce avea să se întēmpla în parohia tractului seu Buholț. Încă în preseara zilei însemnate a sosit la locul destinat împreună cu ambii preoți locali Ioan Joantea și Vasiliu Joantea a sèvrșit vecernea împreună cu litie. În cursul nopții a fècut priveghiere, ear dimineața a urmat utrenia, sfințirea apei și apoi sf. liturgie la care a luat parte și preoții din jur: Ioan Miha din Calbor, Nicolau Cocoș din Cincșor, Georgiu Bonea din Rodbav, George Căpriță din Selistat, Bucur Șolea din Felmer și Nicolae Aron din Galaț. Actul sfințirii acestei case a lui Dumnezeu s'a încheiat cu un cuvânt potrivit rostit de părintele administrator protopresbiteral poporului numeros de ambe confesiuni din loc și parte și din satele vecine. Aici e locul să amintesc, că nu știu din ce considerante în serviciul sfințirii acestei biserice n'au putut avea loc încungiuirea și stropirea bisericeii pe dinafară, pre carea poporul o astepta fiind deprins cu aceasta dela sfințirea altor biserice. Întrebat, părintele administrator protopopesc a răspuns că aceea nu o prescrie tipicul. Numai în anul trecut 1883 s'a sfințit frumoasa biserică din Părău, protopresbiteratul Făgărașului unde s'a făcut încungiuirea. Nu cred că de atunci până azi să se fi făcut vre-o schimbare în tipic.

La prânzul comun dat în casele episcopului Pepelea n'au lipsit toate: din partea părintelui administrator protopopesc pentru grațiosul nostru rege și împărat Francisc Iosif I, de cătră capelanul Aron din Galați pentru senătatea în zile îndelungată a Înalt Preasfințitului nostru arhiepiscop și metropolit Miron Romanul și altele.

La astfel de acte însemnate precum sunt preste tot sfințirile de biserice și scoale, cari numai la sute de ani se întēmplă ici colea în câte o parohie a archidieceșei noastre, bine ar fi, ca prelângă protopresbiterul tractului în al căruia sin zace biserica sau scoala ce se sfințesce, să nu lipsească și câte un dignitar dela locurile mai înalte, care cu sfat bun să îndemne pre popor la ce e bun și folositor și să-l abată dela ce e rău, căci nici odată ca la asemenea ocașuni nu prinde mai bine rădăcini semânța aruncată pre pământ, care în astfel de momente e absorbitor întocmai ca după o ploaie bună.

Unul din cei prezenți.

Diari nou.

Cu prima Iuliu nou, a. c. începând domnul Dr. Diaconovich, fostul redactor al diariului „Viitorul” va eda un diari german în capitala Ungariei, care va reprezenta interesele poporului român față cu lumea neromână.

Diariul va eși odată pe lună, format octav mărim 3—5 coale.

Întreprinderea domnului Diaconovich merită toată lauda și considerațiunea publicului român și noi o recomandăm cu toată căldura spriginului cetitorilor nostri.

Apelul Domnului Dr. Diaconovich vorbesce destul de luminat, și noi îl publicăm întocmai.

Eată apelul:

Apel

cătră inteligența română din Ungaria și Ardeal.

De când în patria noastră a ajuns la predominire curentul șovinist și conducătorii și factorii actuali ai vieții noastre de stat s'au lăsat duși de to-

rentul primeșdios al exclusivității naționale, — rar trece ziua, fără ca să fim noi românii presentați publicității ca unii ce nutrim aspirațiuni nepatriotice și dușmane statului.

Aceste atacuri devin tot mai numeroase mai vehemente și mai nedrepte, ear noi stăm neajuto-rați în fața lor, fiind-că ne lipsește ori și ce armă de apărare.

Pressa română și manifestările ei ori nu sunt înțelese ori simplu ignorate, și diarele maghiare și cele germane din patria noastră se bucură de oriși-ce șir, care poate să arunce o lumină rea asupra atitudinii noastre.

Iritațiunea contra aspirațiunilor politice ale poporului român crește în patria noastră tot mai mult și streinătății i se dau despre noi informațiuni tot mai false.

E dar o trebuință de mult simțită de a se înființa o foaie, care într'o limbă universal răspândită să dea streinătății și publicului din țeară informațiuni esacte și conscientioase despre pozițiunea și tendențele românilor din Ungaria și Ardeal.

Spriginit de bărbații nostri distinși în viața publică și în cea literară, spre a răspunde la această trebuință, am hotărit a publica cu începere dela 1 Iulie a. c. o foaie periodică lunară în limba germană, care în partea ei politică va espune aspirațiunile românilor, le va susține față cu suspiciunile de tot felul, ear în partea ei literară va da o iconă fidelă despre stăruințele noastre culturale.

Această foaie periodică lunară intitulată „*Romänische Revue*” va apărea cu începere dela 1 Iulie a. c. în Budapesta în broșuri de câte 3—5 coli cu ilustrațiuni la prima fiesce-cărei luni și li se va trimite gratuit factorilor politici și diarelor neromâne mai însemnate.

Prețul abonamentului pentru Austro-Ungaria este până la finea a. c. 4 fl., pe 3 luni 2 fl. și urmează a se trimite la finele lunii Maiu, sub adresa subscri-sului la Reșița. Colectanților li se acordă rabatul obicinuit.

Recomandând această întreprindere spriginirii binevoitoare a inteligenței române din Ungaria și Ardeal, sunt cu stimă,

Dr. Corneliu Diaconovich.

Varietăți.

* (Veste rea.) Informațiunile, pe care ne-am basat anunțul în Nr. 48 din 4/16 Maiu a. c. s'au dovedit ca neesacte, de oare ce, după cum ni se scrie din o parte acreditată, nu s'au făcut încă nici pregătirile prealabile, pentru ca membrii sinodului protopresbiteral gr. or. al tractului Seliștei se poată avè cuvânt a se bucura că li se va oferi ocașiunea de a se mai întruni în anul acesta în sinod; din care causă unii din ei ar fi hotărâți să se întâlnească într'un cerc mai restrâns, spre a cânta în cor Ș-fului 45 din statutul organic „vecinica pomenire.”

* (Reprezentățiunea teatrală) dată a treia și de Rusalii seara de diletanții români din Orăștie în favorul corului micșt s'a deschis cu piesa „Sioldan Viteazu.” Dl învățător I. Branga, care a luat asupra sa rolul lui Sioldan, îndată la aparițiunea sa pe scenă a făcut o bună impresiune prin atitudinea sa resolută. Desteritatea și precisiunea, cu care și-a jocat rolul, a justificat așteptările modeste ale numerosului public.

În piesa a doua „La turnu Magurele” doamna Vlad s'a distins atât prin mimica corectă și gesturile nimerite, cât și prin reproducerea cu patos a frumoaselor versuri ale lui Alexandri, ear dl Dubles prin atitudinea sigură, cu care și-a interpretat rolul seu. Aplausele auditoriului interesat sunt dovada cea mai bună despre deplinel succes.

Trebuie să accentuez la acest loc, că doamna Vlad prin superioritatea culturai și a educațiunei este una dintre primele femei care dau tonul în viața noastră socială. Dl Dubles notar în Vajdei a dovedit și de astădată că dacă este vorba de a face ceva pentru interesul public dsa nu lipsește nici când dela locul seu.

Piesa a treia „Cinel-Cinel” trebuie să constat fără rezervă că a reușit spre mulțămirea publicului atât încât privește partea teatrală cât și cântările întreșesute în piesă. Dl învățătoriu Candrea ni-a reprezentat într'un mod nimerit tipul boeresc, ear dl Branga cu asemenea succes natural jovial al țereanului moldovean, reproducând cu fidelitate naturală rolul ce l'a luat asupra sa. La același nivou se află și debutul d-șoarelor Corvin, Popovicu și Muntean, care cu toate că pentru prima dată s'au aflat în fața unui public impo-sant, totuși nu si-au pierdut nici pe un moment siguritatea și precisiunea, cu care și-au reprodu-s rolurile. Prelângă această pitorescul costum național ce decora în mod feeric figurele svelte ale numitelor domnișoare ridica într'un mod favorabil va-

loarea debutului lor. Freneticele aplause ce au însoțit această piesă cu care s'au încheiat reprezentațiunea teatrală, au fost o viuă dovadă despre buna impresiune ce au făcut diletanții asupra publicului.

Petrecerea cu danț ce a urmat imediat după reprezentațiune a fost de tot animată și a pus coroana țilei de 26 Maiu, care a fost o și remarcabilă în viața românilor din Orăștie.

Fie-care a dus cu sine suvenirul unei seri plăcute și dorința de a fi adese-ori martorul unui asemenea petreceri cu succes.

Venitul curat destinat pentru cor a fost 25 fl.

În fine observ că aceasta petrecere nepretențioasă este o norocoasă continuare a armoniei sociale ce domnesce de un timp încoace între inteligenții români din Orăștie și o dovadă viuă despre fructele acestei armonii, care a înlocuit niste rivalități și animosități lipsite de ori ce temei real. Fie ca aceasta armonie să rămână de-apururea între Români din Orăștie și să-i îmbărbăteze la fapte și mai mari și la rezultate mai strălucite decât sunt cele obținute până acum.

* (Esamene.) Esamele anuale de vara în comunele aparținătoare tractului protopresbiteral al

Brașovului I și II s'au început în 15 Maiu v. și se vor încheia în 24 Iunie v.

* (Care e cel mai înaintat în etate dintre domnitorii actuali.) Împăratul Germaniei e de 88 ani, regele Țerilor de jos e de 68 ani, regele Danemarcei de 67 ani și Regina Victoria a intrat în țilele trecute în al 66 an al etății sale.

* (O cugetare.) Eată cugetarea unui înțelept — ăice „Românul“ — despre viață:

Viața este un drum de fer fără de bilet de întoarcere.

* (Câte-va cuvinte de spirit ale lui Victor Hugo.) În 1839 se anunțase sfârșitul lumii.

Victor Hugo, intrând într'o țilă la un barbier ca să se radă, conversația nu întârzie de a se începe ca de obicei.

Ah! domnule, ăice barbierul cătră marele poet, se asigură că se va sfârși lumea.

Ași, respuse poetul.

Ba se va întâmpla de sigur. La 2 Ianuarie, vor muri dobitoacele, și la 4 va veni rândul oamenilor.

Me înspăimântezi, ăice Victor Hugo, cine me va rade la 3 Ianuarie.

* „Scoala Practică,“ magazin de lecțiuni și materii pentru instrucțiunea primară, de Vasile Petri, tomul IV, numărul 2 pro Maiu a. c. conține: Catechese scolare: I. Despre Dăeu (urmare). — Condiment, condimente. Lecțiuni din învățământul intuitiv. — Din calculul elementar. Lecțiuni executate în chip monografic pe baza figurilor numerale: Tractarea numărului 5 (urmare). — Fraga. Lecțiuni din botanică pentru scoala elementară. — Primele lecțiuni de geometrie, pentru despartământul superior al scoalelor elementare (urmare). — Ordinațiunea comisiunii administrative a comitatului Bistrița — Năsăud, privitoare la lipsirile de școală. — Casuri de moarte. — Bibliografie. — Abonamentele cu 3 fl pe anul întreg a se adresa la redacțiune în Năsăud (Nassod, Transilvania.)

Lucrătorii și lucrătoarele

comit adeseori greșeală, că la primele semne ale mistuirei și hrănirii împedecate, nu se folosesc de pilulele lui R. Brandt, prin cari se încungiuară boalele, și nu se conturbă omul în lucru. O cutie 70 cr. în apotecă.

Nr. 121.

[1026] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Teodor Pulca din parochia Crișu cu țilele aparținătoare Meșindorf și Cloasterf protopresbiteratul Cohalmului, în urma incuviințării Preavenerabilului consistoriu archidieceșan se escrie concurs cu termin de 30 țile dela prima publicare:

Emolumente:

1. Folosirea a jumătate porțiunea canonică atât din matera Crișu cât și din filia Meșindorf (4 jugere) computate în 75 fl. v. a.

2. Jumătate din simbria dela popor atât din matera, cât și din filii computată în 75 fl. v. a.

3. Jumătate din toate venitele stolare atât din matera cât și din filii computată în 30 fl.

4. Folosirea unei grădini și a cimiteriului precum și alte accidentii computate în termeni medii 40 fl.

5. Prospect pentru a putea ocupa eventual și postul învățătoresc în matera.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicele lor instruite conform stat. org. la oficiul protopresbiteral concernent.

Crișu în 21 Maiu 1885.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

N. Mircea,
adm. protopresbiteral.

Nr. 68.

[1021] 2—3

CONCURS.

Pe baza incuviințării Preavenerabilului Consistoriu archidieceșan din 19 Martiu a. c. Nr. 608 B., se escrie concurs pentru întregirea parochiei vacante Fornadia, protopresbiteratul Geoagiului I cu termin de 30 țile dela prima publicare.

Emolumentele sunt: folosința cimiteriului și a 3 jugere pădure și pășune, dela 77 familii câte o măsură à 17 cupe vechi cucuruz sfârmit și competențele stolare regulate, cari toate la olaltă computate în bani dau un venit anual de 231 fl. 71 cr. v. a., obligându-se comuna bisericască a face și casă parochială.

Concursele instruite conform legilor din vigoare sunt a se trimite la adresa subscrișului în terminul mai sus indicat.

Hondol, 5 Maiu 1885.

În conțelegere cu comitetului parochial respectiv.

Vasile Pipoș,
protopresbiter.

Concurs de licitațiune.

In 23 Iunie (5 Iuliu) a. c., se va ținea în comuna Albac, protopopiatul Cămpeni, licitație mi-nuendă verbal și cu eferțe pentru clădirea unei biserici greco-orientale.

Prețul strigării este 8787 fl. v. a., ear doritorii de a licita sunt îndatorati a depune un vadiu de 10% care va servi ca garanția până după finirea și predarea lucrului ca acceptabil prin un expert.

Ofertele sunt a se adresa oficiului parochial gr. or. din Albac posta ultima Cămpeni (Topánfalva) — unde se pot vedea și planurile, preliminarele și condițiunile mai detaiate de clădire.

Licitațiunea, se va ținea în țiuia defiptă la 10 oare a. m. în edificiul școalei din loc.

Din ședința comitetului parochial ținută în Albac în 13/25 Maiu 1885.

Ioane Todea, Teodor Pașca,
parochul locului. not. comit. parochial.

Infallibil.

Retrimitem banii primiți tuturor acelora, cari nu va avè efect

„Roborantium“

(mijloc de a cresce barba).

El lucră cu același efect la căpățina goală (pleșugie) la căderea părului, formarea petelor și la încăruntire.

După întrebuintare mai deasă garantăm succesul. Expediția în sticle originale cu fl. 1.50, la sticle de probă fl. 1 prin J. Grolich în Brünn.

„Roborantium“ s'a folosit cu succesul cel mai strălucit la slăbiciunea memoriei și la durere de cap.

Deposit principal în Transilvania: pentru Sibiu: numai la băcănia F. A. Reissenberger. Bistrița: Fried. D. Herberth, farmacist. Cluj: Nicolau Sečeky, farmacist. Feldioara: Wilhelm Schneider, farmacist. Aiud: Iosef Oberth, farmacist. Praid: A. Weber, farmacist. Székely-Kercsztur Fr. Ios. Jaeger, farmacist.

Tot acolo se află:

„Eau de Hébé“ alife orientale se țilă din care se nasce frăgeție, forme frumoase și albe la trup, depărtează petele de piele și de vârsat. — Prețul 85 cr. [713] 44

„Bonquet du Serail de Grolich.“

parfum de basmauă pentru damele elegante. Dintre toate parfumurile cel mai bun. Pentru forma cea de tot frumoasă se poate întrebuinta și ca presente. Prețul fl. 1.50.

Nu este înșelătorie.

Nr. 234

[1025] 2—3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochiă „Roadeș,“ protopresbiteratul Sighișoarei, publicat în „Telegraful Român“ Nrii 134, 135 și 138—1884 se prolungește cu 30 de țile dela datul primei publicări, conform veneratului ordin consistorial d-dto 22 Maiu a. c. Nr. 252 B. tot prelângă condițiunile dela primul concurs.

Sighișoara, 22 Maiu 1885.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișoarei.

În conțelegere cu comitetul parochial concernent:

Demetriu Moldovan,
adm. protopresbiteral.

Nr. 123.

[1022] 2—3

Citațiune edictală.

Nicolae Sociu din Petca, protopresbiteratul Cohalmului, carele de 9 ani a părăsit pre socia lui Maria Țigoie din Petca fără a se scilă ubicațiunea lui, — se citează prin aceasta a se se presenta înaintea subscrișului for matrimonial în termin de 3 luni dela prima publicare a acestora, căci altfel procesul divorțial urzit în contra-i, se va decide și în absența lui.

Căbăm, în 22 Februaru 1885.

Forul matrimonial de prima instanță greco-resăritean al Cohalmului.

N. D. Mircea
adm. protopresbiteral.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recuisite bisericesti

de rit catolic și grec.

[928] 29—30

în Budapesta, strada Vașului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebni-ca, cădelnițe, pacifical, candelă de altar, policandre pentru biserică, ripide chivot, cărți de Evanghelie etc.

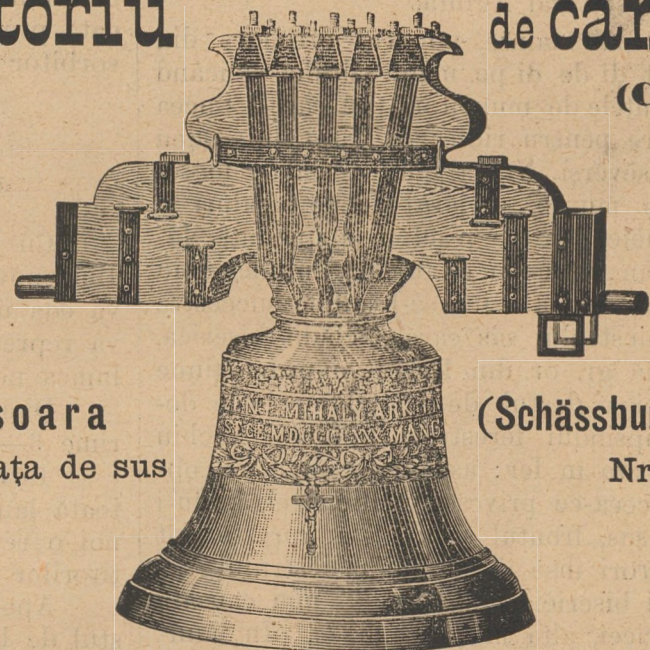
Comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele

Mihaile Manchen,

vărsătoriu de campane

(Clopote)

de construcțiunea cea mai nouă

cu sul sucitor

în Sighișoara

piața de sus

(Schässburg-Segesvár)

Nr. 168

o firmă ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesti a litera și repara clopote de toată mărimea și cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. Clopote mai mici sunt în tot timpul gata.

[1018] 3—3